

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CTP — Compagnia Trasporti Pubblici SpA

Sagsøgte: Regione Campania (C-516 — C-518/12) og Provincia di Napoli (C-516/12 og C-518/12)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Consiglio di Stato — fortolkning af artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 af 26. juni 1969 om medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med begrebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser inden for sektoren for transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje (EFT L 156, s. 1) — retten for private virksomheder til en godtgørelse for omkostninger, der følger af opfyldelsen af en forpligtelse til offentlig tjeneste — transportvirksomhed, der ikke har indgivet en anmodning til de kompetente myndigheder om ophævelsen af en forpligtelse til offentlig tjeneste, der medfører økonomiske ulemper for denne virksomhed — forpligtelse, der ikke er omfattet af de opgaver med offentlige tjenester som medlemsstaterne skal ophæve

Konklusion

Artikel 4 og 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 af 26. juni 1969 om medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med begrebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser inden for sektoren for transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 1893/91 af 20. juni 1991, skal fortolkes således, at for så vidt angår forpligtelser til offentlig tjeneste, der er opstået før nævnte forordnings ikrafttræden, opstår retten til kompensation for de byrder, der opstår som følge af opfyldelsen af sådanne forpligtelser, kun, hvis den pågældende virksomhed indgiver en ansøgning om ophævelse af disse forpligtelser, og de kompetente myndigheder træffer en afgørelse om en tidsbegrænset opretholdelse eller ophævelse af de nævnte forpligtelser. Hvad derimod angår forpligtelser til offentlig tjeneste, der er opstået efter denne dato, kan en sådan ret til kompensation opstå, uden at disse samme betingelser er opfyldt.

(¹) EUT C 26 af 26.1.2013.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 3. april 2014 — Den Franske Republik mod Europa-Kommissionen

(Sag C-559/12 P) (¹)

(Appel — statsstøtte — støtte i form af en implicit, ubegrænset garanti til La Poste som følge af dennes status som offentlig erhvervsvirksomhed — eksistensen af en garanti — tilstedeværelsen af statsmidler — fordel — bevisbyrden og bevisstyrken)

(2014/C 159/10)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Den Franske Republik (ved G. de Bergues, D. Colas, J. Gstalter og J. Bousin, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og D. Grespan, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 20. september 2012 i sag T-154/10, Frankrig mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen i det søgsmål, som Den Franske Republik havde anlagt med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2010/605/EU af 26. januar 2010 om den statsstøtte C 56/07 (ex E 15/05), som Frankrig har ydet La Poste (EUT L 274, s. 1) — støtte, som Frankrig påstædes at have iværksat i form af en implicit, ubegrænset garanti til La Poste som følge af dennes status som offentlig erhvervsvirksomhed — virksomhed, der ikke er omfattet af de almindelige regler for rekonstruktion og likvidation af kriseramte virksomheder — forekomst af en fordel — forekomst af overførsel af statsmidler — bevisbyrden og bevisstyrken — sidestillet betingelserne for statens ifald af ansvar med en garantiordning

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 32 af 2.2.2013.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. april 2014 — Hauptzollamt Köln mod Kronos Titan GmbH (sag C-43/13) og Hauptzollamt Krefeld mod Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH (sag C-44/13) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Forenede sager C-43/13 og C-44/13) ⁽¹⁾

(Direktiv 2003/96/EF — beskatning af energiprodukter — produkter, som ikke er nævnt i direktiv 2003/96 — begrebet »tilsvarende brændsel til opvarmning eller motorbrændstof)

(2014/C 159/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Hauptzollamt Köln (sag C-43/13) og Hauptzollamt Krefeld (sag C-44/13)

Sagsøgte: Kronos Titan GmbH (sag C-43/13) og Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH (sag C-44/13)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 2, stk. 3, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003, om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283, s. 51) — beskatning af energiprodukter, ud over dem, der er fastsat en afgiftssats for i direktivet — begrebet brændsel til opvarmning eller tilsvarende motorbrændstof — mulighed for at anvende beskatningen for det produkt, der efter sin kemiske sammensætning ligner mest, på et produkt, der anvendes som brændsel til opvarmning, når det produkt, der ligner mest, er undergivet en højere afgiftssats end brændsel til opvarmning, fordi det også kan anvendes som motorbrændstof

Konklusion

Betingelsen i artikel 2, stk. 3, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, hvorefter energiprodukter, ud over dem, der er fastsat en afgiftssats for i det pågældende direktiv, beskattes, alt efter anvendelse, med den sats, der er fastsat for det tilsvarende motorbrændstof eller brændsel til opvarmning, skal fortolkes således, at det først skal afgøres, om det omhandlede produkt anvendes som brændsel til opvarmning eller som motorbrændstof, før det derefter fastslås, hvilket motorbrændstof eller brændsel til opvarmning der er tilsvarende i det enkelte tilfælde.

⁽¹⁾ EUT C 123 af 27.4.2013.